

ACC. N:R. M. 12527: 1-5.

Landskap: Bl. skinge

Upptecknat av: Ida Mattsson, Fering

Härad: Medelstadi

Adress: _____

Socken: Fering

Berättat av: Elsa Mattsson

Uppteckningsår: 1953

Född år 1850 i Fering

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Kyrkknytdor. s. 1-5.

LUF 88.

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 12527:1.

Att man hadde kvistar och blad
med sig när man gick i kyrkan
-då förekom på 1800-talet. Min Mor
berättade att då förekom så sent
som i slutet av 1800-talet. De växter
som förekom var starkt luktande
växter så som Lavändel Åbrödd och
Isop. Man hadde paralmboken intindad
i en närduk var då en gift kvinna
så hadde hon sin brudfickduk med
namn på och så bar man växterna
ovanpå paralmboken och närduken.
Endast kvinnor bar kyrkbryddor.
Dessa kvistar och blad hadde man
med sig för då man inte skulle
samma i kyrkan på den tiden så
förekom då alltid långa prädikningar
och så kände då att man slöade

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Lufs 88
/

ACC. N:R M. 12527:2.

till men - då tog man sig en lukt
på - de starkt doftande kvistarna
och - lå piggade upp. Då förekom
hela året om man torkade kvistarna
på sommaren och då tog man lite
torra kvistar på vintern och linda
de in i närdukten när man gick till
kyrkan. Vid vigsel hade bruden - den
sedvanliga brudbukätten. Vid begra-
vning hade man en lifen bukett och
kastade i graven som ett sista
farväl. På Midsommardagen skulle
fruntimren ha en örtkäst som då
här på bygdespråk hetta - den skulle
bestå av många sorter blommor
förestom de vanliga kryddväxterna
skulle - då va pottbucka kattfötter
kattost midsommarblomman och.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

2

ACC. N:R M. 12527:3.

många -andra blomer. Luktflaskor och
Lukt-dosor förekom samtidigt som
kyrkkryddarna. I flaskorna hade man
luktvatten ifrågan om finhet så varier-
ade -di mycket var -dä rika och för-
nåma kvinnor så hade -di mycket
fina flaskor medan -di fattiga fick
nöja sig med enklare och likadant
var -dä med Lukt-dosorna -de förnåma
hade utav guld och silver medan
-di fattiga hade näverdosor men
locket var klätt med rött saprian
skinn. I Dosorna fanns en liten dyna
som var indränkt med finare par-
fym. Endast rusa kvinnor hade
Luktflaskor och Lukt-dosor man
bar -dom med sig i lunnar under
prädikan lät man flaskor och -dosor

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

3

vandra från den ena och till den
andra så många som fanns i kyrk-
stolen. Man hade också kryddor
med sig som liknade lukt dosornd
men de var något större i dom
förvarade man några starka karam-
eller som man skulle ta om där var
någon som där såkte så dom höll
på att svemma. De fattiga hade
endast socker i dom indränkt i
några strödroppa t. oc. när droppa
hjärtstörkande och de fyra slagen.

Här i Lings församling var där
i äldre tid sed att man gick till
nattvard en gång i månaden och då
måste alla gå som inte var sjuka
^{skriftens målet} började kl. 8 på morgonen och
pågick i 2 timmar sedan var där uppehåll

ACC. N:R M. 12527:5.

en halv timme innan predikan började
-och då hade kyrkberättarna med
sig bakvärt frukt och smörgår
-och då var till och med några
-av karana som hade bräving med
sig som de förtörde under den halv
timmen var då på sommaren så så att
de ute men var då på vintern så
fick de vara inne i tornet. Men sedan
sätte prästerna sig emot den seden så
den togs bort för då hette ju att de
skulle fasta och lekamligen bereda sig
till herrens heliga nattvard. Karana
hade snus med sig som de hade
indränkt med kamferbräving som
de bjöd varandra under prediknings
gång den snusade de så när de
hade hållet på en stund så var de halvt
berusade

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

5.